

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/70/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712211367
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5712211367.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci žalobkyne: M. S., nar. XX.X.XXXX, bytom S., L. XXXX/XX, prechodne bytom G. - O. č. XXX, proti žalovanému: S. G., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXX, v konaní o zaplatenie 60,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 10C/151/2012-69 zo dňa 14.2.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu žalobkyne o zaplatenie 60,- eur v celom rozsahu zamietol. Žalovanému proti žalobkyňu náhradu trov konania nepriznal.

Z dôvodov rozsudku vyplýva, že na základe vykonaného dokazovania súd dospel k presvedčeniu, že medzi žalovaným ako predávajúcim a žalobkyňou ako kupujúcou v polovici apríla roku 2012, pravdepodobne 15.4.2012, došlo k uzavretiu platnej kúpnej zmluvy, a to napriek tomu, ako vyplynulo z dokazovania, že žalovaný vlastníkom televízora nebol. Výpoveďou žalovaného a jeho matky mal však súd preukázané, že žalovaný, ktorý sa vo vzťahu k žalobkyňu pri odovzdávaní televízora a prevzatí kúpnej ceny a pri jednaniach o predaji neprezentoval ako zástupca svojej matky, jednal z poverenia svojej matky, ktorá mu zverila televízor na predaj s pokynmi ohľadne výšky kúpnej ceny. Podľa presvedčenia súdu tu medzi vlastníčkou televízora F. H. a jej synom - žalovaným, ktorý konal vo vzťahu k žalobkyňu vo vlastnom mene a nie v mene a na účet svojej matky, pretože sa neprezentoval ako zástupca vlastníka, vznikla situácia, ktorú občianske právo pozná ako tzv. nepriame zastúpenie. Jednoznačne bolo totiž preukázané, že žalovaný bol svojou matkou poverený, aby jednal so žalobkyňou a televízor predal za cenu, ktorú požadovala jeho matka. Na základe takéhoto príkazu, či poverenia daného matkou - vlastníčkou veci žalovanému vzniklo na strane žalovaného oprávnenie scudziť vec, ktorá mu v konečnom dôsledku vlastnícky nepatrila vo vlastnom mene a následne kúpnu cenu previesť na matku, čo aj urobil. Žalovaný vystupujúci vo vlastnom mene dohodol predaj televízora so žalobkyňou, televízor jej odovzdal, dohodol sa s ňou na všetkých podstatných náležitostiach kúpnej zmluvy podľa § 588 Občianskeho zákonníka, ku ktorým patrí premet kúpy (televízor), aj na výške kúpnej ceny (60,- eur), ktorú kúpnu cenu nakoniec prevzal a televízor žalobkyňu odovzdal. Odovzdaním televízora po uzavretí platnej kúpnej zmluvy medzi žalovaným a žalobkyňou došlo k prevodu vlastníctva k predmetnému televízoru na žalobkyňu v zmysle ust. § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa sa stala nepochybne v apríli 2012 vlastníčkou predaného televízora značky Thomson. V prípade vykazovania väd predanej veci mala právo uplatniť vo vzťahu k žalovanému ako predávajúcemu práva zo zodpovednosti za vady predmetného televízora. V rámci vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by predaný televízor

mal vady, o ktorých žalovaný ako predávajúci vedel pri dojednaní kúpnej ceny, resp. že by vôbec vady mal. Tvrdenie o tom, že by predaná vec mala vady, že televízor bol nefunkčný, u žalobkyne zostalo v rovine tvrdenia a vzhľadom na vykonané dokazovanie sa javí toto nepreukázané. Žalobkyňa si vo svojej výpovedi odporovala, keď najskôr tvrdila, že televízor nebolo možné spustiť ani po dodaní diaľkového ovládača. Neskôr tvrdila, že sa s priateľom už televízor za pomoci diaľkového ovládača ani nepokúšali spustiť. Navyše žalovaný a aj svedok K. I. ml. a svedok H. tvrdili, že televízor po tom, čo si ho žalovaný z domu rodiny I. opätovne prevzal a doma zapojil, bol funkčný, dali sa pozerať jednotlivé programy a podobne. Súd je toho názoru, že žalobkyňa si krátko po prevzatí televízora kúpu rozmyslela a rozhodla sa ho vrátiť bez primeraných dôvodov. Požiadavku na vrátenie kúpnej ceny je možné vykladať ako právny úkon odstúpenia od ústnej uzatvorenej kúpnej zmluvy. Odstúpiť od kúpnej zmluvy bez uvedenia dôvodu však Občiansky zákonník neumožňuje, resp. dáva právo odstúpiť od kúpnej zmluvy v prípade, že vec má vady, ktoré ju robia neupotrebitelnou, avšak táto skutočnosť musí byť preukázaná kupujúcim. Žalovaná tak v konaní neurobila. Žalobkyňa neodstúpila platne od kúpnej zmluvy uzavretej so žalobcom, čo by zakladalo právo žalobkyne na vrátenie plnenia, ktoré si účastníci kúpnej zmluvy poskytli podľa zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd preto vychádzajúc z názoru, že žalobkyňa je vlastníčkou predmetného televízora, ktorý nadobudla na základe platne uzatvorenej kúpnej zmluvy a nemá proti žalovanému právo domáhať sa vrátenia kúpnej ceny, pretože zmluvu platným spôsobom nezrušila, jej žalobu ako nedôvodnú zamietol. Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaný bol v konaní úspešný, vzniklo mu právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, trovy konania však nepožadoval.

Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa. S rozsudkom súdu nesúhlasí. Poukazuje na to, že televízor jej doniesol žalovaný v apríli roku 2012 bez diaľkového ovládača. Pri donesení poškodili lištu. Povedala im, nech si televízor berú, ušli ako zloději, peniaze nevrátili. Nefunkčný televízor spolu s pánom N. doviezli I. späť vo večerných hodinách. Nasledujúci deň to oznámila polícii. Odporca jej aj tak finančné prostriedky nevrátil. Keďže televízor vrátila, žalovaný jej mal vrátiť peniaze. Takýmto postupom bol porušený zákon. V merite veci tu neboli splnené podmienky konania. Okresný súd neposúdil skutkový stav. Rozhodnutie považuje za justičný omyl. Okresný súd nebral na vedomie skutočné dôvody. Žiada, aby jej prvostupňový súd vyplatil jej 60,- eur.

Žalovaný vo vyjadrení konanie zo strany žalobkyne považuje za špekuláciu ako mu vrátiť televízor. Televízor v čase kúpy nebol poškodený a nevykazoval známky nefunkčnosti. Peniaze žalobkyne nevráti. Pri predaji a kúpe došlo k ústnej dohode, čiže ku kúpnopredajnej zmluve. Táto zmluva nebola z jeho strany porušená a bolo to dokázané aj na pojednávaní, kedy boli vypočutí svedkovia.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O.s.p. napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vyvodil správny právny záver. Krajský súd sa stotožňuje s rozsiahlym odôvodnením prvostupňového rozhodnutia, na ktoré poukazuje.

Okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie, keď vypočul účastníkov konania a viacerých svedkov. Z vykonaného dokazovania vyvodil správne skutkové a právne závery.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že medzi žalobkyňou ako kupujúcou a žalovaným ako predávajúcim (ktorý bol splnomocnený vlastníčkou televízora - jeho matkou, aby vo vlastnom mene a na jej účet uzatvoril kúpnu zmluvu so žalobkyňou) došlo k uzatvoreniu platnej kúpnej zmluvy. Základnou zásadou civilného práva je viazanosť účastníkov uzatvorenou zmluvou.

Po platnom uzatvorení kúpnej zmluvy sú obidvaja účastníci ňou viazaní a z vôle jedného účastníka zmluvy (žalobkyne) nemôže dôjsť k zrušeniu zmluvy inak ako zo zákonných dôvodov. Žalobkyňa však nepreukázala zákonné dôvody, na základe ktorých by sa uzatvorená kúpna zmluva zrušila (neboli splnené podmienky pre platné odstúpenie od zmluvy).

Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala, že kúpený televízor má vady, pre ktoré by mohla platne od zmluvy odstúpiť. Nepreukázala ani iný právny dôvod, ktorý by viedol k zrušeniu uzatvorenej kúpnej zmluvy a povinnosti žalovaného vrátiť jej zaplatenú kúpnu cenu.

Okresný súd dôvodne žalobu zamietol a krajský súd preto jeho rozhodnutie ako vecne správne potvrdil, vrátane výroku o náhrade trov prvostupňového konania.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 224 ods. 1 s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, trovy konania si však neuplatnil a z obsahu spisu mu vznik trov nevyplýva, preto mu krajský súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.